

Cultura i Espectacles

Les propostes de 'Trossos', 'Ferro colat' i l'Espai Conxita mostren un ambiciós projecte en la fira de teatre amb la possibilitat que es contractin fragmentats

Tàrrega, en mòduls

Jordi Bordes
TÀRREGA

La fragmentació és una de les claus de la dramaturgia contemporània. Es trenca la cronologia o es canvia de codis per narrar una història a escena. El que ha estat novetat en aquesta edició de la fira de teatre al carrer de Tàrrega ha estat la fragmentació de projectes ambiciosos per facilitar-ne les contractacions. Ahir es va acabar la fira amb un resultat notable d'espectacles, la fidelitat de programadors internacionals i catalans, i una lleugera baixa de presència d'espectadors de fora de Tàrrega.

Trossos és un projecte de la companyia Obskené. Plantegen quatre muntatges diferents habilitats en un espai comú (les quatre veles construeixen una plaça central de descans). A Tàrrega, les accions dins de la vela duraven poc més de mitja hora, però hi ha text i acció per ser una obra amb una durada superior a les dues hores, asseguren els de la companyia catalana.

També l'Espai Conxita és una feliç coincidència de projectes. Instal·lada en una assolellada parada d'autobusos, la música festiva aplegava accions de joc en què el públic intervé com a actor mentre els amics fan d'espectadors amb uns audiòfons que narren un conte clàssic i que coincideix amb la coreografia a les fustes. O la bicicleta espectacle (mentre es pedala en grup els espectadors desplacen un escenari on es fan jocs de mans, per exemple) o fins i tot el conte *Dolby surround*. Són peces de petit format que, sumades, cobren consistència. Però que els ajuntaments,

Senza Tempo va congrega una gentada, tot i el sol de migdia, en la funció de dissabte a la plaça Major de Tàrrega ■ FRANCESC ROSSELL

si no tenen prou pressupost, poden contractar a peces, per mòduls.

Fins i tot el taller amb veïns de Tàrrega de Josep Rodri (*Ferro colat* a les nau abandonades de Cal Trepat) planteja que es pugui realitzar en qualsevol ciutat que tingui una

El director Jordi Duran intueix que continuarà la relació amb creadors dels països nòrdics

fàbrica tancada amb què vincular veïns interessats a provar de fer d'actors.

El mateix director artístic, Jordi Duran, creu en aquesta fórmula: el projecte *Bring the ice* era una dramaturgia que concentrava el millor dels números de nou circ de companyies dels països nòrdics i també de França i Catalunya per atrapar els programadors. Per raons logístiques imprevisibles, es van haver d'anul·lar funcions. Ahir, a corre-cuita, se'n va fer una a mitja tarda, sense llums, per donar oportunitat als nous talents. Duran ja aventura que el camí amb els països nòrdics seguirà.

La penúltima nit (la fira s'ha allargat aquest any

La xifra

717

professionals han assistit a la fira. Per procedència, 410 són catalans, 174 són internacionals i 133 són de l'Estat.

fins a la matinada) va viure una tamborinada d'estiu que va refrescar l'ambient però que va obligar a anul·lar funcions al carrer. Sí que es va realitzar, sota teulada, la festa de David de *Que vaya bonito (una de terraos)*. Es van traslladar a l'entrada del Museu Comarcal, però. També es va poder fer, tot i el picar sorollós de la pluja a la teu-

lada, el muntatge acurat, de manicura, de Charleroi Danses (*Kiss & cry*). Amb els dits i un bon desplegament de mitjans tècnics narraven un conte tan preciós com previsiblement romàntic.

"És un maniquí?", preguntava un espectador quan Nelo Nebot duia en braços Inés Boza, en el paper de virreina cega. La resposta va ser innecessària quan la virreina es començava a moure, encara amb la bena als ulls.

Quant a funcions de sala, també es poden destacar dos treballs més: Uroc Teatro presenta un monòleg de Dario Fo, *La madre pasota*, que en realitat suposa una mena de comiat avançat de Juan Margallo i

Petra Martínez del seu públic: saben riure de si mateixos. Bon treball d'actors és la proposta *Descomposició*, dels mexicans Seres Comunes. En un escenari central buit narren una increïble història, de gonorreies, droga, corrupció, violència, sexe i poder. L'universitari es veurà superat pel seu amic desgraciat i condemnat a la garjola per la seva afició a pegar a la gent, fins que aprèn anglès i francès, i s'enamora de la germana petita del detingut, quasi per accident. Durant l'obra, i amb total naturalitat, els actors són capaços de convidar el públic a aigua, cervesa i tequila, i a opinar en tercera persona del seu personatge. ■